

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 49 0 Mal 054523 21 GŽ

Novi Travnik, 02.06.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Kiseljak, ul. Kraljice Mira br.50., Kiseljak, zastupan po zastupniku po zakonu direktoru M. M., a ovaj po punomoćniku D.T.-F., zaposleniku tužitelja, protiv tuženog D. K. iz K.,..., radi duga, vrijednost spora 73,37 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 Mal 054523 20 Kom od 23.12.2020.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.06.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 Mal 054523 20 Kom od 23.12.2020.godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda obavezan je tuženi da tužitelju na ime duga plati iznos od 73,37 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 04.06.2020. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate i dužan je naknaditi troškove postupka u iznosu od 40,00 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Na označenu prvostepenu presudu tuženi je blagovremeno izjavio žalbe iz razloga koji se sadržajno odnose na povredu člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a što se detaljno obrazlaže, pa samim tim i na povredu materijalnog prava s prijedlogom drugostepenom sudu da pobijanu odluku proglasi ništavom dok se ne steknu minimalni uvjeti u selu ... koji se odnose na zimski period održavanja puta, pristupu, uređenju potoka, izgradnje trotoara, mjesta za odlaganje, a sve to uz obavezno učešće mještana i zaštite njihovih ljudskih prava, kako pojedinačnih, tako i kolektivnih.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta, proizlazi da je tužitelj kao komunalno preduzeće ovlašteno za odvoz smeća na cijelom području općine Kiseljak dana 04.06.2020.godine podnio kod tog suda tužbu kojom zahtijeva da mu tuženi prema kome je izvršio uslugu odvoza smeća plati dužni iznos od 73,37 KM za period od 01.06.2019.godine do 30.04.2020.godine.

Među parničnim strankama nije sporno da tuženi živi u K., u naselju ... i da se iz tog naselja vrši odvoz smeća od strane tužitelja koji se bavi pružanjem komunalnih usluga, da je za tako navedene usluge tuženi ispostavio račune u mjesečnom iznosu od po 6,67 KM tj. ukupno u iznosu od 73,37 KM za naprijed utuženi period. Nije sporno da je tužitelj između ostalog postavio kontejnere za prikupljanje i odvoz smeća od strane građana, koje prazni i smeće odvozi na deponiju.

Sporno je među parničnim strankama osnov tužbenog zahtjeva odnosno da li su vršene usluge odvoza smeća tužitelja za tuženog.

Cijeneći provedene dokaze kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, i uz pravilnu primjenu pravila o teretu dokazivanja, prvostepeni sud je utvrdio slijedeće, a što se može sumirati na način: da je tužitelj kao davalac komunalne usluge shodno članu 3., 4., 6., 11., 12., 14., 20., 22. i 27. Zakona o komunalnim djelatnostima SBK/KSB („Službene novine SBK/KSB“, broj 13/13) te člana 2., 3., 4., 6. i 8. Pravilnika o općim uvjetima isporuke komunalne usluge sakupljanja i odvoza komunalnog otpada broj 01/1-05-1479/13 od 26.06.2013.godine koji je objavljen u Službenom glasniku Općine Kiseljak broj 03/13 u okviru utvrđene djelatnosti od posebnog društvenog interesa i to održavanja čistoće i čuvanja javnih površina, sakupljanja odvoza smeća i drugim komunalnim otpadom, u poziciji povjerioca u povjerilačko- dužničkom odnosu nasuprot tuženog, kao korisnika komunalne usluge, dakle dužnika u ovom obligaciono pravnom odnosu. Kako iz tog odnosa proizilazi obaveza tuženog na plaćanje utvrđene cijene za pruženu komunalnu uslugu, tačnije za odvoz smeća shodno odredbi člana 20. i 22. citiranog zakona i Pravilnika, pa budući da tuženi u spornom periodu nije platio svoju obavezu čija je visina utvrđena po fakturama za utuženi period, to je obavezao tuženog na isplatu dužnog iznosa s pozivom na odredbe člana 12., 17., 67. i 262. Zakona o obligacionim odnosima. O troškovima postupka prvostepeni sud je odlučio na osnovu člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je iznio potpuno jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju pobijane odluke.

Naime, iz predmetnog stanja spisa, osporene presude, kao i iz navoda žalbe nesporno proizilazi da je tužitelj registrovani pravni subjekt za djelatnost odvoza smeća sa područja općine Kiseljak, pa tako i za naselje u kojem prebiva tuženi, pa kako se radi o djelatnosti od posebnog društvenog interesa koja je povjerena tužitelju shodno naprijed citiranim propisima i za koju se ne može reći da je bila uskraćena tuženom, to pravilno prvostepeni sud zaključuje da je tužitelj u datom odnosu spram tuženog u poziciji povjerioca, dakle kao davalac usluge ovlašten zahtijevati naknadu od korisnika takvih usluga prema utvrđenim cijenama.

Dakle, primjenom naprijed citiranih odredbi materijalnog prava je određena obaveza svih stanovnika – korisnika usluga u ovom dijelu općine Kiseljak da plaćaju odvoz kućnog smeća i krupnog otpada, kao i obaveza tužitelja da odvozi smeće, da su isti

dužni koristiti usluge odvoza smeća i plaćati adekvatnu naknadu tužitelju, slijedom čega iz takvog odnosa proizilazi obaveza tuženog na plaćanje utvrđene cijene za pruženu komunalnu uslugu. Kako se u konkretnom slučaju radi o djelatnosti individualne komunalne potrošnje, dakle odvozu komunalnog otpada-smeća, te da su računi ispostavljeni tuženom i da u pogledu istih tuženi nije izjavio prigovor, odnosno kako u tom pravcu tuženi nije dostavio dokaz iz kojeg bi ovaj sud eventualno mogao izvesti drugačiji zaključak, to su neosnovani prigovori žalitelja usmjereni na osnovanost tužbenog zahtjeva odnosno na neizvršenje odnosno neadekvatno izvršenje predmetnih usluga, pa time i obrazloženju prvostepenog suda u tom pravcu. Dakle, neosnovani su navodi tuženog koje ponavlja i u žalbi da tužitelj uopće nije vršio navedene usluge i zbog čega cijeni da nije u obavezi isplatiti traženo, jer tako nešto ne proizilazi iz navoda stranaka a ni iz materijalnih dokaza. Pitanje udaljenosti objekta tužitelja od najbližeg kontejnera je bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda obzirom da je tuženi bio dužan smeće odlagati u za to namjenu postavljen kontejner u naselju Kovači na mjestu kako je to i određeno kako za tuženog tako i za ostale stanovnike u naselju dijela općine Kiseljak na lokaciji dostupnoj svim građanima, dakle kako je organizovan odvoz smeća te kako ne postoji drugačija odluka Općinskog vijeća u tom pravcu i zbog kojeg bi se eventualno mogao osloboditi tuženi plaćanja navedene usluge, to je prednja odluka prvostepenog suda jeste pravilna i zakonita, pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda.

U pogledu ostalih razloga žalbe ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Prema tome, a budući da ne stoje razlozi povrede odredaba parničnog postupka koji bi bili od utjecaja na donošenje drugačije odluke ovog suda te kako se pobijana presuda temelji na naprijed relevantnim odredbama materijalnog prava, to je valjalo žalbu žalitelja odbiti kao neosnovanu.

Imajući u vidu naprijed navedeno, te da u sporovima male vrijednosti ne može se pobijati presuda iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (član 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku), pa kako nije bilo ni povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, to je ovaj sud odlučio kao u izreci presude temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

